

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobců: a) **M. J.**, bytem XXX, b) **J. P.**, bytem XXX, c) **Mgr. J. P.**, bytem XXX, d) **J. P.**, bytem XXX, e) **K. R. P.t**, bytem XXX, všichni zastoupeni JUDr. Ing. Tomášem Matouškem, advokátem se sídlem Dukelská 15, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, Letenská 15, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra financí č.j. 908/70225/2003-80939/2008 ze dne 9. 10. 2008,

t a k t o :

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobci se podanou žalobou domáhali zrušení rozhodnutí ministra financí ze dne 9. 10. 2008, kterým byl zamítnut jejich rozklad proti rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 3. 6. 2008 č.j. 44/70225/2005-48696/2008-441, jímž bylo rozhodnuto tak, že žalobcům se nepřiznává náhrada za majetek společnosti „*FOTOCHEMA, výroba desek, filmů a chemických preparátů, společnost s r. o. v Hradci Králové*“ znárodněný podle dekretu presidenta republiky č. 100/1945 Sb., o znárodnění dolů a některých průmyslových podniků, ve znění pozdějších předpisů.

V žalobě žalobci odmítli názor žalovaného, že vydání rozhodnutí o náhradě za znárodněný majetek bez existujícího nařízení vlády by bylo pro rozpor s dekretem č. 100/1945 Sb. neplatné, a uvedli, že právo jednotlivce, zaručené zákonem, nemůže být činěno závislým na případném vydání prováděcího předpisu správním orgánem. Navíc žalovaný pominul podstatnou část argumentace žalobců, kteří poukazovali na podstatné rozdíly mezi dekrety č. 100/1945 Sb. a č. 108/1945 Sb. Samotné znárodnění majetku nelze považovat za křivdu, ale zákony nemohou ani odstranit, ani limitovat základní lidské právo vlastnit majetek, resp. obdržet za vyvlastněný majetek odpovídající náhradu. Žalobci se cítí diskriminováni jednak nepřiznáním žádné náhrady, jednak tím, že řadě osob, které byly postiženy znárodněním podle téhož dekretu a které měly jiné než československé občanství, byly poskytnuty náhrady prostřednictvím

mezinárodních náhradových dohod. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť se nevypořádává s některými zásadními argumenty žalobců, a též nezákonné, protože je jím zasahováno do základních práv a svobod žalobců. Žalobci proto navrhli, aby soud zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Při jednání soudu dne 22. 5. 2012, jehož se žalobci nezúčastnili, zástupce žalovaného navrhl zamítnutí žaloby.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu uplatněných žalobních námitek, a dospěl k závěru, že žaloba je nutno odmítnout.

Soud konstatoval, že na projednávanou věc bez výjimky dopadá právní názor, který vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 5 As 88/2008-85 ze dne 19. listopadu 2009, (www.nssoud.cz), podle něhož právo na náhradu za znárodněný majetek podle dekretu prezidenta republiky č. 100/1945 Sb. má zřetelně soukromoprávní charakter, neboť jeho účelem je prostředky, které jsou typické pro právní vztahy soukromého práva (náhrada formou majetkové kompenzace), dosáhnout obnovení narušené rovnováhy v majetkoprávních vztazích. Rozhodnutí ministra financí o žádosti stěžovatelů o náhradu za znárodněný podnik podle § 8 odst. 1 dekretu o znárodnění ve spojení s § 6 odst. 1 zákona o znárodnění je rozhodnutím, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci. Městský soud nebyl oprávněn o žalobě meritorně rozhodnout, namísto toho byl povinen tuto žalobu odmítnout podle § 46 odst. 2 s. ř. s. a zároveň žalobce v souladu s tímto ustanovením poučit o možnosti podání žaloby podle části páté občanského soudního řádu k soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení.

Městský soud v Praze v nyní projednávané věci proto dospěl k závěru, že v ní není dána jeho pravomoc k přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí ministra financí č.j. 908/70225/2003-80939/2008 ze dne 9. 10. 2008, neboť se jedná o rozhodnutí v soukromoprávní věci.

Podle ust. § 46 odst. 2 soudního řádu správního soud návrh odmítne tehdy, domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, anebo domáhá-li se návrhem přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci. V usnesení o odmítnutí návrhu musí být navrhovatel poučen o tom, že do jednoho měsíce od právní moci usnesení může podat žalobu a ke kterému věcně příslušnému soudu.

Vzhledem k tomu, že se žalobci domáhají vydání rozhodnutí v právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, přičemž k projednání věci jsou podle § 249 odst. 1 občanského soudního řádu věcně příslušné okresní soudy, konkrétně Obvodní soud pro Prahu 1, Městský soud v Praze jejich žalobu podle § 46 odst. 2 věty první soudního řádu správního odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 3 soudního řádu správního, podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í:

I. Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

II. Žalobci mohou do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení podat žalobu k okresnímu soudu. Bude-li žaloba podána v uvedené lhůtě, platí, že občanské soudní řízení o ní je u soudu zahájeno dnem, kdy Městskému soudu v Praze došel odmítnutý návrh.

V Praze dne 22. května 2012

JUDr. Slavomír Novák
předseda senátu